

ਭਾਗ X IX -(1) | ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ

ਸੇਧ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਇਸ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿਮਾਂਡ ਲਈ ਕੇਸ ਲਈ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਗੋਰਾਂ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਫਾਲਸ਼ੈ, ਸੀ.ਜੇ

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ,
ਜੇ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 802

ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ (ਐੱਲ 1948)— ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਏ ਅਤੇ 32—ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ—ਕੀ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਕੋਰਸ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ— ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ XVI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 117—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

1965

ਅਗਸਤ 30

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਏ(2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਧਾਰਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇ ਖਾਟਾ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਇਕਸੁਰੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਇੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, 1948. ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ

ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ "ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਵੰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਹੱਥ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 117 ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। , ਜੇਕਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕਰਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਣੀ ਪਵੇਗੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।

25 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੇਲ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ 30 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਿਤੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ, ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਚੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਏ.ਐਮ. ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਮਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1964 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿਟਸ ਨੰ. 801 ਅਤੇ 802 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਕਿਉਂਕਿ ਹਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 802 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੱਥ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 3 ਤੋਂ 76 ਪਿੰਡ ਮਟੋਰ, ਤਹਿਸੀਲ ਨਰਵਾਣਾ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ (ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 66 ਅਤੇ 68 ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ)। ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੀਵੈਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫ੍ਰੈਗਮੈਂਟੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਨੂੰ ਇਕਜੁੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਖੇਵਟ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਡਰਾਫਟ ਸਕੀਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਖੇਵਟ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ "ਉਸ ਖੇਵਟ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਰੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਲਕੀ ਹੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।" ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਰੂਲ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਪ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਖੇਵਟ ਦੀ ਵੰਡ ਇਕਸਾਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਸੌਂਪੀ ਜਿਸਨੇ 4 ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਬੀ' ਦੀ ਨਕਲ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ, ਇਸ

ਲਈ, ਖੇਵਟ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਦਰਅਸਲ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਸਿਰਫ਼ 25 ਵਿੱਖੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ 73.7 ਵਿੱਖੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਆਫ਼ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ ਕੋਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਸਿਵਲ ਜਾਂ ਮਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਜੇ ਖੇਵਟ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਕੁੱਲ ਗਿਣਤੀ 70 ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਖੇਵਟ ਦੀ ਵੰਡ ਮਾਲਕੀ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਨ। ਸਮੇਂ ਦੀ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਖੇਵਟ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਏਕੀਕਰਨ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਸੰਯੁਕਤ-ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਭਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਖੇਵਟ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਅਧਿਆਏ IX ਅਧੀਨ ਸਾਂਝੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 113 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 112 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 116 ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੈਵੇਨਿਊ ਅਫ਼ਸਰ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ-

" (ਏ.) ਕਿਸ ਭਾਗ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ; ਅਤੇ

(ਬੀ.) ਵੰਡੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਵੰਡ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ।"

ਧਾਰਾ 117(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

“ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਭਾਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ।“

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14, ਸੈਕਸ਼ਨ 32 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1959 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 20 ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IX ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲੰਬਿਤ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਧਾਰਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੀ: -

"32 ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਅਧਿਆਇ IX ਅਧੀਨ, ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਉਪ-ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮੁਲਤਵੀ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।"

ਉਸੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਧਾਰਾ 16-ਏ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

“16-ਏ. (1) ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਕੀਮ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ, ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿੱਤੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ-

(ਏ) ਅਜਿਹਾ ਸ਼ੇਅਰ ਦੇ ਅਧਿਆਇ IV ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਜੋ ਉਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਅਜਿਹੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਸ਼ੇਅਰ ਇੱਕ ਫਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਸਕੀਮ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਇਮ ਹੈ, ਜਾਂ

((ਸੀ) ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਮਾਨਤਾ ਹੈ

ਇਸ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਇਨਕਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਜਦੋਂ ਸਕੀਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮਾਲਕੀ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ। , ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਸੰਯੁਕਤ ਮਾਲਕਾਂ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ-ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 25 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚੋਂ 'ਅੰਤ ਵਿੱਚ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਅਤੇ 16-ਏ ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲਕਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੰਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 16-ਏ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ (ਦੂਜੇ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਏਕੀਕਰਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਾਂਝੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚਤਤਾ ਨਾਲ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਅਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਪਵਾਦ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ

ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ।

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਲੇਡਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 1890 ਵਿੱਚ ਰਾਧੂ ਬਨਾਮ ਮੁਸੰਮਤ ਨੰਦੇ (1) ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਜਦੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਵੰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਇਸਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮਝਦਾਰੀਯੋਗ ਸੀ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਜੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੰਡ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸਵਾਲ ਮੰਨਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਵਿਭਾਜਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵੰਡੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਹਨ।" ਪੰਨਾ 490 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ: -

“ਬੇਨਤੀ ਵਿਚ ਮੁੱਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਾਰਾ ਖੱਟਾ ਸਾਂਝਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੀ ਸਿਰਫ ਰਾਮ ਧਨ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਖੇਤ ਸਾਂਝੇ ਹਨ। ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਕਿਹੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵੰਡ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੰਯੁਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੂਰੇ ਖਾਤ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਨਯੋਗ ਹੈ।“

ਅਤਾ ਮੁਹੰਮਦ ਖ਼ਾਨ ਬਨਾਮ ਅਰਜਨ ਸਿੰਘ (2) ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਉਹੀ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ-

“ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਰਸ ਧਾਰਾ 117(1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਕੋਰਸ ਹੀ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਭਾਗ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ। ਉਹ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਜਦੋਂ ਤੱਕ

ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਜਾਂ, ਦੂਜੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਉਹ ਖੁਦ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਸੀ। ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ, ਇੱਥੇ, ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ) ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ; ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤੀਜੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਜਾਂ ਇੰਦਰਾਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਜੂਦ ਹਨ।“

ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਧਨ ਸਿੰਘ (3) ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਵਿਕਲਪਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਉਹ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਗਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ. ਸਿਰਾਜ ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ (4) ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ਾਦੀ ਲਾਲ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਇੱਕਮਾਤਰ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵਿਵਾਦ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਪਰ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਮ ਨਿਯਮ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ

ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਵੰਡ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕੋਰਸ ਸੁਝਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਵੰਡ ਲਈ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਵਿੱਚ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸਮਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਸਿਰਲੇਖ, ਜੇਕਰ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਗਠਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ IX ਅਧੀਨ ਵੰਡ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਢੰਗ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਸੰਯੁਕਤ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਪੀ.ਸੀ. ਪੰਡਿਤ, ਜੇ., ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 538, 13 ਨਵੰਬਰ, 1962 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋਲਡਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵੰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਟਾਈਟਲ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਸਾਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਹਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਸਿਰਲੇਖ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੇਤੁਕੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ

ਉਠਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਥਾਂ ਬਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਲੰਬੀ ਸਮਾਂ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਟ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1960 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1641, 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿ-ਸ਼ੇਅਰਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਸਲ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਖੱਟੇ ਦੀ ਵੰਡ ਲਈ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਉਪਬੰਧ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾਈ ਸੀ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਅਥਾਰਟੀ ਸਾਂਝੇ ਖੱਟੇ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਉਦੇਸ਼ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਪਲਾਟ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਪਾਸੇ ਖਿੱਲਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨਯੋਗ ਹੈ। ਉਹ ਪਿੰਡ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਕਸੁਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 16-ਏ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਕਾਇਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਟਵਾਰੇ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਸੁਝਾਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਖਾਟਾ ਦੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ - ਉਹਨਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ., ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏਕੀਕਰਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮਾਬੰਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਂਝੇ ਖਾਤਮੇ ਦੀ ਵੰਡ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੀਖਣ ਹਨ ਜੋ ਘੱਟ ਜਾਂ ਘੱਟ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਤੱਥ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਅਤੇ ਦਲੀਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼

ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ; ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਏਕੀਕਰਨ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਏਕੀਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸਾਂਝੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਦਸ਼ੇ ਦੀ ਬਹੁਤੀ ਬੁਨਿਆਦ ਇਸ ਸਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਪਿੰਡ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਹੱਟੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਠਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਧਨ ਕੋਰ ਬਨਾਮ ਨਿਹਾਲ ਕੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਭਾਗ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਜ਼ੋਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਵਾਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਬਟਵਾਰੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪੰਜਾਬ ਐੱਲ.ਐੱਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 116 ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਵੇਗਾ ਜੋ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵੰਡ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਵੰਡੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਭਾਗ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 117 ਫਿਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਵੰਡ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਿਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਫਰਕ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਕੀਕਰਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਥਿਤੀ ਉਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਹੋਣਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 116 ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧਾਂਤ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਖ਼ਤ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਨਿਯਮ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਿਭਾਜਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਲਾਗਤ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ
ਅਤੇ ਹੋਰ
ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ,
ਜੇ

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

(1) 150 ਪੀ.ਆਰ. 1890।

(2) 72 ਪੀ.ਆਰ. 1896।

(3) 61 ਪੀ.ਆਰ. 1897।

(4) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1927 ਲਾਰੀਰ 412

(5) 1962 ਐਲ.ਐਲ.ਟੀ. 21.

ਸੀਮਾ ਰਾਈ (ਅਨੁਵਾਦਕ)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜਿਹ ਦਿਤੀ ਜਾਏਗੀ।